

[Rager.]

to Aar, aflægges halvårlige Prøver. Ogsaa Polyteknikerraadet har sluttet sig til dette Forslag.“

Yderligere Tvang i Undervisningen vil jeg ikke tro er anbefalelsesværdigt.

Bouet: Saavel den højtaerede Statsminister som det ærede Medlem Hr. Rager mente, at jeg havde misforstaaet Lovforslaget. Det er dog ingenlunde Tilfældet. Saaledes som dette Lovforslag er affattet, vil det være muligt for den til enhver Tid siddende Statsminister med denne Beføjelse i Haanden at autorisere en vis begrænset Del af Befolkningen, og det er derfor ikke uberettiget, naar jeg har peget paa det farlige, der laa i dette Lovforslag.

Maa jeg rette en Misforstaaelse, som den højtaerede Statsminister gjorde sig skyldig i, idet han bebrejdede mig, at jeg havde sagt, at Borgmestre og Ministre ingen Kundskaber skulde have. Det har jeg naturligvis ikke udtalt mig om, men jeg har sagt, at de skulde ingen Uddannelse eller Eksamen have.

Det ærede Medlem Hr. Rager sagde, at naar de polyteknisk studerende kostede Staten saa og saa mange Tusinde Kroner om Aaret, havde Borgerne ogsaa Krav paa at faa at vide, hvor de kunde finde dem, som havde kostet saa mange Penge. Jeg maa snarere sige, at de maa have Krav paa at kunne finde den Ingeniør, som ikke har kostet Staten noget, som selv har bekostet sin Uddannelse, som ved sin Flid og Energi har kæmpet sig frem til en fremragende Ingeniørstilling. Men af de forskellige Udtalelser, der er fremsat her, baade af det ærede Medlem Hr. Christiani og af det ærede Medlem Hr. Rager, fremgaar det, at det for Ingeniørerne i Virkeligheden er et Prestigespørgsmaal, det er Titelen, det drejer sig om.

Jeg har ikke hørt fremført noget her, som afkræfter det, jeg sagde under min Tale før, at der ikke foreligger noget, som kan begrunde, at Samfundet skal gribe ind paa disse Omraader; men det har kun glædet mig, at man nu fra alle Sider siger, at man er enig med mig i mine Betragtninger om, at det foreliggende Lovforslag maa underkastes en Behandling og ændres saaledes, at man ikke derved hindrer, at unge Mennesker kan arbejde sig frem uden at gaa de autoriserede Veje, og denne Tilslutning giver mig Tiltro til, at man vil muliggøre det for saadanne ogsaa at bruge den Betegnelse, som deres Uddannelse, selv om den foregaar paa anden Maade, berettiger dem til.

Jeg kan fuldt ud slutte mig til den Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen kom med, at en praktisk Uddannelse er nødvendig for de vordende Arkitekter, og jeg kunde saamænd tilføje, at det var maaske heller ikke urigtigt at stille det Krav til Polyteknisk Læreanstalt, at de studerende der fik mere praktisk Uddannelse end nu — i Virkeligheden har de saa godt som ingen praktisk Uddannelse —, saaledes at de, naar de udgik fra Polyteknisk Læreanstalt, ikke alene havde en stor teoretisk Viden, men ogsaa en god praktisk Uddannelse. Jeg har den største Agtelse for de Kundskaber, de studerende erhverver sig paa denne Læreanstalt, men fra Samfundets Synspunkt var det sikkert af større Betydning, om de havde lidt mindre af de allerhøjeste teoretiske Kundskaber og noget mere praktiske Kundskaber.

Da man nu fra alle Sider har erklæret, at man ikke tilstræber at give Monopol til en enkelt lille Klasse, har det dog maaske ikke været spildt, at jeg har draget dette Spørgsmaal skarpt op. Da Sagen var i Landstinget, var der efter de Forhandlinger, jeg har set, ikke synderlig Uro om dette Spørgsmaal, saa hvis min Omtale af det kunde bringe en Klaring, er jeg kun tilfreds, og jeg skal tilsige, at vi i Udvalget med Velvillie skal behandle Spørgsmaalet, hvis Forhandlingerne gaar i den af mig her antydede Retning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christiani har Ordet for en kort Bemærkning.

Christiani: Jeg skal ogsaa nøjes med en ganske kort Konstatering. Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Rager, at da Direktøren for den polytekniske Læreanstalt forleden sendte den højtaerede Undervisningsminister en Skrivelse angaaende Undervisningen paa Læreanstalten, stod der netop i denne Skrivelse angaaende Adgangseksamen, at Direktøren saa ingen Vanskelighed ved at faa Lærerraadet til at gaa med til en Afskaffelse af Adgangseksamen, og jeg, der i lang Tid har ment, at en saadan Afskaffelse burde finde Sted, kan altsaa kun synes, at saa er der end mindre Grund til at holde fast paa den. Jeg ved, at der er mange fremragende Ingeniører, ogsaa indenfor det Udvalg, der nu har været nedsat, som har ønsket denne Afskaffelse.

Hvad Skellet i Selskabelighed angaar, som det ærede Medlem Hr. Rager omtalte, saa er der dog ingen Tvivl om, at naar det